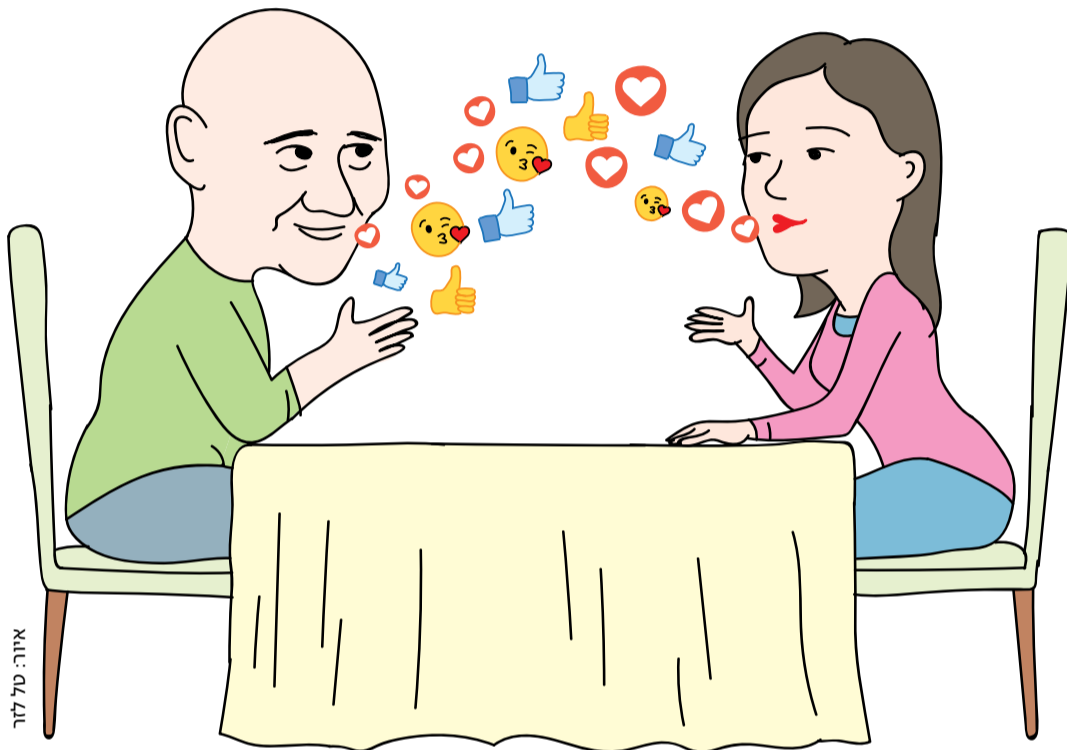

יאיר ניצני מרים גבה

נפרדנו כך

משנה

איור: טל לוז

הסימנים הראשונים הגיעו כבר לפני שמור נה חודשים: בלבול, תגובות איטיות ומהוססות, ריצודים לא רצוניים, מחסור באנרגיה, פגיעה בזיכרון. אחרי כמה שבועות קשים הבנתי שהדבר שפחדתי ממנו יותר מכל, קרה. הלך לי האיפון.

החלטתי לבשר את בשורת האיום למכרים ולבני משפחה, אבל לקח לי שעות להיכנס ל"אנשי קשר". הסוללה נגמרה דקות ספורות אחרי שיצאתי מהבית, ומצאתי את עצמי גורר לכל מקום כבלי, מטענים ניידים וחיבורים למצת של הרכב. לא משנה מתי סיימתי לטעון, המכשיר כבר הודיע לי שנסאר 10 אחוזים בסוללה ו-10 דקות לקנות מכשיר חדש לפני שזה יהיה ממש מביך. פסיכולוגים יגידו לכם שבכל אופן קשה – מוות, גירוי שים, פיטורים או התמכרות לסמים קשים – האדם מפתח את חמשת שלבי האבל: הכחשה, כעס, מיקוח, דיכאון וקבלה. בתקופה הנוכחית, ברור שהשלבים הנ"ל מתאימים גם במקרה של טרגדיה שבה איבדנו את היקר לנו מכל – הסוללרי הישן.

1. הכחשה

זהו השלב שבו אתה מנסה לשכנע את עצמך שהכל בסדר, תוך הדחקה מוחלטת של המציאות. האפליקציות בטלפון מתקשות לעלות, "ווייז" מורה לך לפנות שמאלה קילומטר אחרי הפנייה, וכשאתה מנסה להזמין מונית מ"גט טקסי", האפליקציה מציעה לשלוח לך כרכרה עם סוס. למרות שאני עם אייפונים עוד מהדגם הראשון וכבר מכיר את התהליך, ניסיתי לשכנע את עצמי שזה משום שהשתמשתי במטען לא מקורי או שהטלפון תפס אותי גולש באתר של דגמי אייפון חדשים ונעלב. אחר כך אמי רתה, זה לא שקרה משהו למכשיר, פשוט בחורף כולנו קצת יותר איטיים. ולטיוס טענתו של "שאזאם" לוקח הרבה זמן לזהות שירים, כי קשה לו לשמוע בגלל הרעמים.

2. כעס

על פי מודל האבל, הכעס מלווה גם בקנאה ובשנאה. ואכן, חשתי כעס על המכשיר, שבגד בי ברגעים שבהם הייתי צריך אותו, קנאה בכל מי שיש לו טלפון טוב יותר, ושנאה חזקה לאנשים שמסתובבים עם אוניות לבנות ואלחוטיות. אלו הרגיו אותי במיוחד, כי בשימוש בהן יש הצהרת הון ברורה של 800 שקלים, תוך החזקת קופסה לבנה שנראית כמו מארז יוקרתי לחוט דנטלי.

הכעס הופנה גם לחברת "אפל", שבמשך חודשים הפ" צירו בי "לערכך גרסה", פעולה שכל מטרתה היא הרי לגרום לי לעדכן מכשירי ב-36 תשלומים מעורכנים. אבל אני אדם חזק, שלא ייכנע לתעלולים סחטניים שכאלה, גם אם ה"ציוצים" באפליקציית הטוויטר שלו עוברים במהירות של יונת דואר.

אלא שאז, גם הגברת הראשונה, שמכשיר האיפון שלה נקנה פחות או יותר באותו זמן כמו שלי, החלה להתלונן על איטיות מתגברת. ומכיוון שהיא פחות עקשנית והרבה פחות קמצנית ממני, נאלצתי להתקדם לשלב הבא.

3. מיקוח

בשלב הזה, כשאנשים בסביבתך רואים שאתה סובל ונמצא על סף שבירה, הם ניסו לנצל את החולשה שלך ולגרום לך לבצע מעשים קיצוניים. אני מדבר על אנשי ה"סמסונג" וה"וואווי", שמגיחים מכל עבר, וללא טיפה של

אמצא את עצמי מיושן ולא מעורב, החברה שוב תפציר בי לעדכן גרסה, אני שוב אתפתה, וחוזר חלילה, רק יותר לאט.

5. קבלה

החלטנו לרדוק בערכים הסלולריים שלנו ולהישאר בגן העדן, שבו אוכלים תפוחים. התייצבנו בחנות ורכשנו שני מכשירים חדשים. המוכר הציע שנשאיר את המכשירים הישנים ונלך לסיבוב של חצי שעה, עד שיגבו את כל המידע. סוף־סוף יכולנו להרגיש חופשיים ומשחררים מכבלי הטכנולוגיה. תחושה שהחזיקה מעמד רקה, ואז התחלפה בריקנות, יתמות ופחד שאנחנו מפסידים משהו. הגברת הראשונה חיפשה טלפון ציבורי, כדי להודיע לבנות שלא נהיה זמינים במשך חצי שעה. אבל גם כשמי צאנו אחד כזה לרפואה, וזה לא היה פשוט, היא לא זכרה את המספרים שלהן בעל פה. סיפרתי לה שכשהייתי בן 10, הוריי נסעו לשלושה שבועות ליפן וצלצלו רק פעמיים לשאלו מה שלומנו, אז אולי גם הבנות שלנו יעמדו בחצי שעה ללא תקשורת. זה לא ממש שכנע אותה.

בניסיון למלא את הריק שנפער בחיינו התיישבנו בבית קפה והבטנו אחד לשני בעיניים, רגע קסום שבגלל הניידים, הוויטסאפ, הפייסבוק, האינסטגרם והטוויטר, לא קרה מזמן. הבטתי ברעייתי במבט מאוהב, והרגשתי שזה בדיוק הזמן לשלוח לה כמה לבבות אדומים במסרון קצר ורומנטי. אבל לא היה לי טלפון.

החזקנו יריים, ואחרי חצי שעה יצאנו למסע של שעה באוטו כדי למצוא את החנות שבה הפקרנו את הטלפונים, כי בלי ווייז או יכולת לצלם את הכתובת, לא הצלחתי למצוא את הדרך.

לפני שיצאנו מהחנות עם השקית והמכשירים החדשים, אמרתי לאישה שאני מרגיש שהשארתי משהו בחנות, ואני לא זוכר מה. "10,000 שקלים", היא ענתה, לקחה את ידי ויצאנו אל הרחוב. ●

yairn@israelhayom.co.il

רחמים מנסים להסיט אותך מדרך האיפון. ייאמר כאן שהיריבות בין נאמני האיפון לקנאי הסמסונג או נינג'ות הוואווי היא מלחמת תרבות ודת, שמפלגת את העם יותר מכל מחלוקת של שמאלייזם או דתיים-חילונים. כל צד משוכנע שהאמת המוחלטת נמצאת אצלו, ויהיה מוכן לעשות כל מאמץ כדי להמיר את דתם של הכופרים מהמחנה היריב. אנשים שהחשבת כחברים למחנה, שהיו אנשי איפון נאמנים בעצמם עד לא מזמן אבל חצו את הקווים, יספרו לך עכשיו שאתה רביל ופראיר שמשלם יותר מדי על פחות מדי ג'יגה.

"בהתחלה היה לי קשה", אמר לי חבר כאילו מדובר בגמילה מהרואין. "פחדתי שלא אסדרה, שאאבד תמונות, שייחמק לי היומן, ושאנשי קשר ינתקו אותי קשה. אבל היום אני מרגיש שראיתי את האור. בעיקר מאז שהצלחתי למצוא את האיפון של הפנס". השיחות הללו גרמו לי לבלבול גדול ולתחושה של בגידה במחנה. מה שהוביל לשלב הבא.

4. דיכאון

בשלב הזה הרגשתי עצבות גדולה. לא זו בלבד שהאייפונים שלי ושל הגברת בגרדו בנו, עכשיו עלי לע" מוד למבחן נאמנות, אני מסתכן באובדן כל המידע שלי, אצטרך לקבל החלטה לגבי עתיד וללמוד מערכת חדשה שאינני מכיר. זה הרי כמו עם האישה: אתה מרוצה ממה שיש לך, אבל כשמסביב יש חברים שהתגרשו ומסתובבים מחויכים עם דגם יותר חדש, אתה מתחיל לחשוב שאולי אתה מפסיד משהו. מצד שני, אולי הם מעמידים פנים, ואז תפסיד את כל מה שהצלחת להשיג עד עכשיו.

כדי לא לשקוע בדיכאון עמוק החלטתי לקחת את עצמי בידיים וללמוד את הנושא לעומק. צפיתי בסרטים ביוטיוב שמשווים בין כל הדגמים, ושמעתי כל מיני יועצים, שחלקם אמרו שעדיף לחכות, כי עוד מעט יירדו המחירים, ואחד רים שהסבירו שהם יירדו כי ייצא דגם יותר חדש, ואז שוב